

[Mølgaard]

ingen jo vide, hvor længe der er noget positivt at hente ud af det, af praktisk taget alle mulige grunde.

Hvis vi ikke havde haft et Christiania, måtte vi opfinde et sådant, er der bl. a. pædagoger der har hævdet. Muligt nok, men nu er det der, og så er det jo om at gøre at høste de socialpædagogiske erfaringer, der kan høstes. Det er mig bekendt alene pædagoger og Christianiavenner, der har sagt det udtrykkeligt på den måde. Hr. Erhard Jakobsen kunne have sagt det samme: havde vi ikke haft et Christiania, så måtte vi opfinde det – ligesom hr. Erhard Jakobsen tidligere har opfundet nogle misbrugsfænomener i det kommunale skolevæsen. Men det lykkes jo, det, der er hensigten: at skabe en konfrontationssituation, at skabe et grøftegraveri. Jeg vil gerne appellere til besindige christianitter og Christianiavenner om at medvirke til, at historier om Christianiaurimeligheder bliver, nå ja, forretningsordenen tillader mig vist at kalde det for historier, og intet andet. For ellers lykkes begge siders grøftegraveres agitatoriske eksperimenter.

Det, vi skal tage stilling til i dag, er egentlig ikke så indviklet. Skal vi her og nu bryde Christiania med bulldozere eller spader – som fremskridtspartiet og andre måske ønsker det – for at få fornøjelsen af at se på et mennesketomt, indhegnet og af hunde bevogtet areal i de år, der ifølge forsvarsministeren i hvert fald vil gå, inden anvendelse kan blive aktuel?

Retsforbundets gruppe vender sig entydigt mod en spade- eller bulldozer- eller hundepolitik. Vi finder den ikke blot menneskefjendsk, men også ressourcelforspildende, ja, endda målt i ganske almindelige skatteborgerkroner enormt dyr. Jeg fremhæver dette aspekt, ikke fordi det for os er den egentlige politiske drivkraft i denne sag, men for specielt at gøre fremskridtspartiet, det konservative folkeparti, venstre og kristeligt folkeparti opmærksomme på en problemstilling, de gerne lægger vægt på i en række politiske sager. Gør man sig mon i tilstrækkelig grad virkningerne på trækprocenterne klar i disse bedsteborgerlige partilejre?

Vi vil medvirke til at sikre den til enhver tid mest fornuftige anvendelse af området. Derfor et ja til umiddelbar fortsættelse af den nuværende anvendelse af faciliteterne, men ikke et nej til ændringer til det bedre på

noget punkt. Derfor også et ja til at søge en endnu bedre anvendelse og til nødvendige bevillinger til visse istandsættelser af de samfundsværdier i form af både fredede og bevaringsværdige bygninger, der er på tale. Andet ville jo være endnu en gang ressource-spild.

Og så med hensyn til den videre fremtid. Vi efterlyser to sæt løsningsanvisninger: areal- og bygningsprojekter som det ene og så konkrete forslag om alternativer for dem, der bebor Christiania i dag. Der må meget gerne være nøje sammenhæng mellem sådanne forslag, og vi afviser hverken partielle løsninger eller kombinationsløsninger. Vi er ret så fordomsfri og liberale i vort lille parti også i denne sag, og vi forlanger blot én ting af forslagene til ændringer, for at vi kan støtte dem, nemlig at de indebærer ændringer til det bedre set ud fra et helhedssyn.

Jeg vil gerne understrege dette med helhedssynet i tilslutning til forsvarsministerens bemærkninger her i dag om behovet for anden anvendelse af området. Man kunne forestille sig særinteresser komme og dokumentere et behov, der – nå ja – var særinteressebehov. Man kunne forestille sig, at en lokal kommune kom og sagde: vi har brug for det område.

Københavns kommune er økonomisk i klemme både på grund af visse særlige forpligtelser som hovedstadskommune og især på grund af befolkningsstrukturen, der jo er sådan, at man næsten udelukkende har unge og gamle i kommunen, og det bøsser jo ikke meget til kommunekassen skattemæssigt set. Det er derfor ikke underligt, tværtimod, at denne kommunes administratorer gerne vil have ejerlejligheder i særklasse opført på området for at få det, man kalder gode skatteydere, til kommunen. Men det er en særinteresse, og det er bundravende forkert at følge den. Der er masser af ledige lejligheder i omegnskommunerne, og økonomiudligningen, som sandelig er højst påkrævet, må man klare netop ved en økonomisk udligningsordning og ikke ved at ødelægge et værdifuldt miljø.

Vi efterlyser konkrete anvisninger af boliger og institutioner for dem, der bebor området i dag, ligesom vi efterlyser alternativer i henseende til bedre anvendelse af rekreativsværdierne i Christianiaområdet, inden vi